

حیوانات نیز همچون ما دارای فکر و احساس
فکرمان نسبت به حیوانات را تغییر بدهیم.
هستند. آنها نیز روزهای خوب و بد دارند. آنها نیز موجود زنده اند. لذا ما باید طرز

با تحقیقات و مشاهدات بیشتر، انسانها از سیستم های پیچیده اجتماعی، عمق ادراک و اصول متین این ساکنین خردار، باله
دار یا پردار سیاره مان درک بیشتری پیدا کرده اند.

حیوانات برای نقش ویژه ای به این سیاره می آیند. بسیاری از آنها می توانند نیروی الهی را از ملکوت فرو بیاورند، چون
آنها در همه زمان بسیار با خداوند در ارتباط هستند.

برخی، مثل اسبها و خرگوشها ، می توانند از شخص مراقب خودشان در برابر تاثیرات منفی حفاظت کنند، یا به آنها با سلامتی،
خوشبختی، حتی ثروت مادی، شادی، یا تعالی معنوی کمک کنند.

آنها در سکوت و فروتنی مراقب ما هستند و بر سر راهمان برکت می فرستند. برخی از آنها از سطوح آگاهی بالاتری هستند؛ آنها تنها به شکل حیوان پایین می آیند تا به نوع بشر یا دیگر موجودات روی زمین کمک کنند.

در قسمت دوم مقالمان، دکتر جاناتان بالکومب، دانشمند و محقق رفتارشناس و نویسنده آثار برجسته ای نظیر "استفاده از حیوانات در آموزش عالی: مشکلات، جایگزین ها و پیشنهادات"، "قلمرو لذتبخش: حیوانات و ذات احساس خوب" و "ذات دوم: زندگی های درونی حیوانات" را به شما معرفی می کنیم. کتاب جدید دکتر بالکومب، "پناهگاه پرشور، تور تصویری از تفریح حیوانات" است که در ماه مه منتشر شده است.

دکتر بالکومب به عنوان یک سخنران مورد احترام، به سراسر جهان سفر کرده اند و سخنرانی هایی ایراد نموده اند و در مورد ارزشها، روان شناسی و هوش و عواطف دوستان حیوانمان به افزایش آگاهی پرداخته اند. ایشان مقالات علمی زیادی نوشته و در مجلات دانشگاهی برجسته و مجلاتی نظیر "مجله علوم کاربردی در مورد رفاه حیوانات"، "مجله پزشکی بریتانیا"، "مجله تحقیقات در مورد آگاهی"، "رفتار حیوانات"، "دانشمند علوم طبیعی کانادایی"، و بسیاری دیگر به چاپ رسانده است.

در مقاله ای با عنوان "جاناتان بالکومب: ظلم به مرغ ها را متوقف کنید" از جیمز راندرسون در آوریل ۲۰۱۰، برای روزنامه "گاردین" در بریتانیا، این سؤال از دکتر بالکومب پرسیده شده که آیا حیوانات نیز دارای تعهدات اخلاقی هستند یا نه و او چنین پاسخ داد:

"کاملاً. یکی از مرزهای دانش، تحقیق در مورد فضیلت های حیوانات است و هر روز این موضوع بیشتر مشخص می شود که حیوانات نسبت به طرز رفتار خود، دارای آگاهی اخلاقی یا توجه اخلاقی اند و این امر بویژه در مورد حیوانات اجتماعی صدق می کند که برای زندگی در گروه ساخته شده اند. زندگی در گروه به سازش زیادی نیاز دارد، اعضا با همدیگر تعامل دارند و سعی می کنند رابطه شان را خوب نگه دارند، چرا که اگر شخصی از گروه رانده شود، این امر برای او مطلوب نیست، لذا در سخن از رشد فضیلت و رفتار اخلاقی در حیوانات، می توان در موارد بسیار آن را مشاهده کرد."

تحقیقات علمی جدید نشان می دهد که حیوانات صفات شریفی دارند.

اگر در مورد اهمیت خوب بودن در زندگی گروهی فکر کنید، به این نتیجه می رسید که آنها نیاز دارند تا با همدیگر خوب رفتار کنند، زیرا بسیاری از حیوانات در گروه زندگی می کنند. آنها به طور جمعی زندگی می کنند. اجتماعات دارند، جامعه دارند و لذا باید مؤدب باشند، باید احترام گذار باشند، باید خوددار باشند، خوب و خوش رفتار باشند و حیوانات اینطور هستند. آنها به همدیگر توجه دارند. تحقیقات نشان داده که موش ها به طور خودجوش، بدون هیچ پاداشی، بی آنکه کسی به آنها بگوید، اگر موش دیگری را ببینند که به ناراحتی دچار است، سعی می کنند به نحوی او را از این حالت در آورند. اگر یکی در جایی گرفتار شده باشد، سعی می کنند او را نجات دهند. اگر در جایی باشند و درب روی آنها قفل شده باشد، سعی می کنند درب را باز کنند تا از آن عبور کنند.

شامپانزه و میمون ها نیز همینطور هستند، اگر با همدیگر تلاش کنند تا چیزی را بدست آورند، غذا را با همدیگر تقسیم می کنند. اگر آنها را در قفس بگذارید، که بسیار ناراحت کننده است، آنها از میان دیواره قفس ها غذا را به همدیگر می دهند، تا اطمینان یابند که شامپانزه دیگر نیز غذا به دست می آورد. این رفتار، نشانگر فضیلت است.

تحقیقات به طور فزاینده نشان می دهد که انسانها تنها گونه ای نیستند که تحت تأثیر معیارهای اخلاقی عمل می کنند.

دانشمندان مشاهده کرده اند که اگر موش ها بدانند که با فشار یک اهرم، غذایی بدست می آورند، اما موش دیگری دچار شوک الکتریکی می شود، این کار را انجام نمی دهند؛ فیل ها به بز کوهی کمک می کنند تا از یک حصار فرار کند؛ یک میمون به میمون دیگر یاد می دهد که برای دریافت غذا باید ژتون را در

جایگاه آن قرار دهد. همچنین ن نمونه هایی از دلفین ها و نهنگ ها وجود داشته اند که به انسان های گرفتار در دریا کمک می کنند.

پرندهگان و ماهی ها نیز رفتارهای نوع دوستانه از خود نشان داده اند. بیش از ۳۰۰ نمونه پرنده وجود دارند که وقتی یکی از آنها نمی تواند به تنهایی جوجه اش را بزرگ کند، در این کار او را یاری می دهند. معمولاً آنها خویشاوند هستند، اما نه همیشه.

در آفریقا یک نوع ماهی به نام ماهی سیکلید وجود دارد که حتی وقتی با والدین ماهی، خویشاوند نباشد، از بچه آنها نگهداری می کند. آنها در بزرگ کردن بچه ها به همدیگر یاری می دهند. همچنین در بین گونه های مختلف نمونه هایی از ماما، مادر خوانده، دایه و پرستار بچه وجود دارد. همچنین در زیست شناسی، بر اساس رفتار مرغ آوازه خوان سیشل، که پدر بزرگ و مادر بزرگ در بزرگ کردن نوه شان یاری می رسانند، یک واژه جدید داریم. در واقع آنها به دو نسل بعد نیز کمک می کنند. لذا در بیولوژی واژه ای داریم به نام "گرنند چیک" (جوجه نوه).

پروفسور مارک بیکاف، اکولوژی شناس در دانشگاه کلرادو در بولدر کلرادو، آمریکا، در مقاله ای با عنوان "حیوانات می توانند درست و غلط را تشخیص دهند" چنین گفت:

"این باور که انسانها دارای اخلاقیات هستند و حیوانات نه، پنداشتی دیرینه است، اما مدارک روز افزون نشان می دهد که اینطور نیست. همچون انسانها، بین حیوانات در گروه های مختلف نیز تفاوت های ظریف اخلاقی وجود دارد، اما در هر صورت در بین آنها اخلاقیات هست."

لذا در قلمرو حیوانات نیز اصول زیبایی و برابری دارای ارزش هستند. تحقیقات جدید نشان داده است که حیوانات دارای حس برابری هستند.

اگر از دو سگ بخواهید که هر دو با یک انسان دست بدهند، شادمانه این کار را می‌کنند. اما اگر به خاطر این کار به یکی غذا بدهید و به دیگری ندهید، آن سگی که غذا دریافت نکرده به زودی دست از کار می‌کشد و به سمت دیگری نگاه می‌کند، و با این کار نشان می‌دهد که من از رفتار ناعادلانه خوشم نمی‌آید. لذا آنها از بی‌عدالتی انجام شده، آگاه هستند و این امر کاملاً آشکار است.

میمون‌ها نیز همین‌طور هستند، اگر به ۲ میمون خیار بدهید، چون خیار دوست دارند، با خوشحالی آن را می‌گیرند. اما اگر به طور ناگهانی به یکی انگور بدهید، که میمون‌ها خیلی بیشتر از خیار دوست دارند، آنگاه دیگری نیز دیگر خیار را نمی‌پذیرد. میمونی که انگور ندارد، خیار را پس می‌زند یا دور می‌اندازد و همچنان که دستش دراز است، به میمون دیگر نگاه می‌کند و مثل این است که می‌پرسد: ”چرا به من انگور نمی‌دهند؟ من هم، همان کار تو را کردم.“ اینها تحقیقات زیست‌شناسی هوشمندانه اند که نشان می‌دهد حیوانات نیز حس برابری را می‌شناسند. آنها نیز همچون ما از رفتار محترمانه و عادلانه نسبت به دیگران، قدردان هستند.

دکتر فرانس دوال، نخستین شناس از مرکز تحقیقات محلی یرکس در مورد نخستی ها، در دانشگاه اموری، آمریکا در مورد یک میمون به نام موزو، تحقیقاتی طولانی مدت انجام داد و بدین شکل به رفتار پارسایانه در حیوانات پی برد. "موزو" یک میمون مکک زاپینی بود، او با معلولیت جسمی بسیار شدیدی به دنیا آمد. او دست و پا نداشت. چنین حیوانی نمی تواند مدت زمان زیادی زندگی کند، اما او زیاد عمر کرد، و ۵ بچه را بزرگ کرد که از بسیاری از میمون های ماده در جامعه مکک ها، بیشتر بود. او نمی توانست به تنهایی این کار را بکند، اما به لطف دیگر میمون هایی که به او کمک کردند و به او غذا دادند، توانست این کار را انجام دهد. و این، رفتار پارسایانه است.

معمولاً چنین تصور می شد که حیوانات مخلوقاتی هستند که صرفاً بر اساس غریزه عمل می کنند و تنها بر بقای خود تمرکز دارند. البته، با تحقیقات بیشتر در مورد حیوانات، روز به روز از شدت این سوء برداشت کم می شود و معلوم می شود که حیوانات نیز از روی حس خیرخواهی و مهربانی کارهایی را انجام می دهند.

یک داستان جالب در مورد مرغ ها و خروس ها

یکی از صداهایی که در بین این گروه وجود دارد، مختص خروس هاست. به این صدا، صدای "سرو غذا"، یا صدای "بیا اینجا" می‌گویند و خطاب به مرغ است. و نشان داده شده که اگر مرغی در آن اطراف نباشد، خروس هرگز این صدا را در نمی‌آورد. این صدا برای آنها مفید است و مرغ‌ها به این صداها عادت دارند. اگر مرغی در آن نزدیکی باشد و این صدا را بشنود، دوان دوان به نزد خروس می‌رود و معمولاً خروس وقتی این صدا را در می‌آورد که مقداری غذا یافته است. لذا مرغ دوان دوان می‌آید و خروس بسیار باشکوه، جای غذا را نشان می‌دهد و از آنجا می‌رود و معمولاً مرغ غذا را می‌یابد و آن را می‌خورد.

با وجود این مدارک علمی که ثابت می‌کند حیوانات نیز همچون انسانها شریفه و با ادراک هستند، چطور می‌توانیم به بهترین نحو، احترام مان نسبت به آنها را ابراز داریم؟

باید از خوردن حیوانات دست بکشیم. نباید آنها را در دهان بگذاریم، باید به آنها احترام بگذاریم و آنها را دوست بداریم و این موضوع را که رامی بداریم که آنها نیز بخشی از سیاره ای هستند که ما در آن زندگی می کنیم. رژیم گیاهخواری یا وگان بهترین و سریع ترین راه برای رعایت حقوق حیوانات است. وقتی از خوردن حیوانات دست بکشید، یعنی از حمایت از کل اقدامات دامداری های صنعتی، حمل و نقل، کشتارگاه و نظایر آن دست کشیده اید.

اگر از خوردن تخم مرغ و شیر دست بکشید، دیگر از اقداماتی نظیر جدا کردن جوجه ها در بدو تولد از مادرشان، حمایت نمی کنید.

”آن فرانک” گفت: ”آیا این فوق العاده نیست که هم اینک برای تغییر جهان به مکانی بهتر، دست به کار شویم؟” من این نظر را خیلی دوست دارم، زیرا گیاهخوار یا وگان شدن راهی فوری برای نجات زندگی حیوانات در هر روز، هر هفته و هر سال است.

www.jonathanbalcombe.com

<http://www.jonathanbalcombe.com/multimedia.html>

قسمت اول سیاحت در زندگی درونی حیوانات با دکتر جاناتان بالکومب :

<http://www.phce.org/1389-05-02-03-26-30/573-1390-01-11-18-12-34.htm>